

: Esče ti já k temu dám :]
ej vraného koníčka,
[: a na tého koníčka :]
ej sám sebe Janíčka.

[: Ja to sem já, šohajku, :]
ja to sem já chceľa,
[: abych tebě, Janíčku :]
ej věrnú ženú byla.

113.

Z Březůvek.

Suš. 637.

Dosti zdlouhavě.

V ja-vo-rových ho-rách mi - lo - va - li sa dvá, spa-dlo na ně

dře-vo, ža - bi - ťo jich o - ba.

V javorových horách
miľovali sa dvá,
spadlo na ně dřevo,
zabiľo jich oba.

Nevěřte, děvčátka,
nevěřte chłapcovi,
co on vám slíbuje,
dyž za vama chodí.

Šohajovy sľuby
ony sú tak stálé,
ony sú tak stálé
jak ty hrušky pľané.

Dobře udělało,
že oba zabiľo,
nebudú naříkat
jeden pro druhého.

On vám naslibuje,
že on si vás vezme,
a jak vás oklamá
ani nepohlédne.

Hrušky, dyž uzrajú,
na zem opršíja,
šohajovy sľuby
děvča ošidíja.

Hrušky, dyž dozrajú,
na zem opadajú,
šohajovy sľuby,
na zem popadajú.

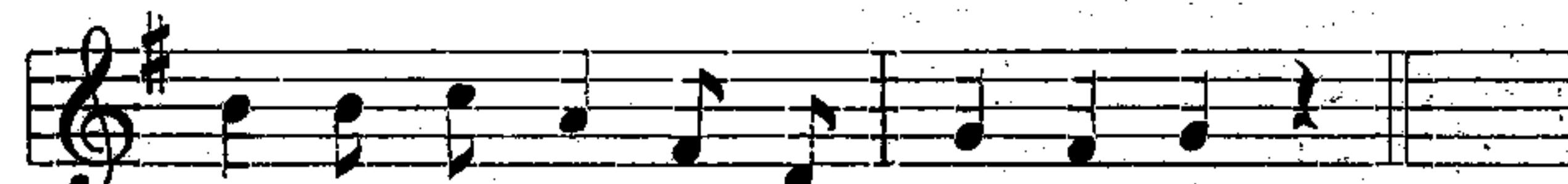
114.

Z Těšínska.

Andante.

W mo-im o - gro-decz-ku szalwi-ia,
mo-drym kwi - a - tecz-kem wy - bi - ia,

tam pan - ny sia-daią

a wionki wi - ia - ia na da - ry.